

за останалата земя на България е 600 литри вода на кв. метъръ. Добруджа е вѣтровита. Най-значителни сж следнитѣ вѣтрове: порязъ — северния вѣтъръ; бѣлиятъ вѣтъръ — отъ югъ и черниятъ вѣтъръ — той духа отъ с. изтокъ презъ лѣтнитѣ жеги и, ако се случи да вѣе нѣколко дни, нанася страшни пакости на житото, което изсушава преди да наедрѣе. Благодарение на вѣтроветѣ, по-рано имаше много вѣтрени воденици, които придаваха на изгледа особна прелестъ, но сега почти всички сж изоставени.

Населението на Южна Добруджа ще възлиза на около 400 хиляди, следъ като се преселятъ тукъ българитѣ отъ Северна Добруджа. Отъ това население българи сж 300 хиляди и 100 хиляди отъ други народности. Гжстотата на населението е 52, докато въ стара България е 62. Въ по-голѣмата си частъ българското население въ тая областъ е ново. Причинитѣ за това се криятъ въ историческата сждба на тоя край. Презъ тукъ сж минавали войскитѣ и сж се водили многобройни сражения въ войнитѣ презъ 15. и презъ 18. и 19. вѣкъ, поради което дълго време земята стояла ненаселена. Населението е мѣстно, старо. Другитѣ сж преселници отъ Одринско (1774 г.), отъ Котелъ и Котленско (преселвани отъ началото на 19. вѣкъ чакъ до 1912 година), отъ шуменскитѣ и провадийскитѣ села (1810), отъ Ямболско и Сливенско (1829 г.), отъ севернитѣ склонове на Балкана (Габровско, Еленско, Тръвненско (до 1912 г.). Старо население сж и гагаузитѣ покрай Черно море, които се слѣха съ българитѣ.

Тежка бѣше сждбата на българското население презъ робството. То бѣ потискано икономически и духовно. Бѣха му наложени непоносими данъци, подхвърлено бѣ на нечувани оскърбления и несправедливости; като вѣнецъ на всички притѣснения, отнеха му училищата и църквитѣ. Поробителтъ искаше да изтрѣгне неговата българска речъ, неговото българско чувство.